

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

یکشنبه ۲۹ مارچ ۲۰۲۶

انارگل خوستی

اندر مورد نوروز

"واژه (اصطلاح) نوروز، از فارسی میانه nwklwc آوا نویسی (nōgrōz) و برگرفته از زیان

اوستایی است. مورخان، معادل اوستایی آن را navaka raocah حدس می زنند."

نوروز در اشعار فارسی

حکیم ابوالقاسم فردوسی:

چو خورشید تابان میان هوا

نشسته بر او شاه فرامانروا

جهان انجمن شد بر آن تخت او

شگفتی فرو مانده از بخت او

به جمشید بر گوهر افشاندند

مرآن روز را روز نو خواندند

خاقانی گوید:

نوروز جهان پرور مانده ز دهاقین

دهقان جهان دیده ش پرورده ببر بر

(عنصری)

نوروز بزرگ آمد آرایش عالم

میراث به نزدیک ملوک عجم از جم

سعدی:

برآمد باد صبح و بوی نوروز

به کام دوستان و بخت پیروز

مبارک بادت این سال و همه سال

همایون بادت این روز و همه روز

عطار:

جهان از باد نوروزی جوان شد

زهی زیبا که این ساعت جهان شد

خیام:

بر چهره گل نسیم نوروز خوش است

در صحن چمن روی دل افروز خوش است

خیام:

چون لاله به نوروز قدح گیر به دست

با لاله رخی اگر ترا فرصت هست

حافظ:

ز کوی یار می آید نسیم باد نوروزی

از این باد گر مدد خواهی چراغ دل برافروزی

از این نوع مثال ها به وفرت موجود است و هم در مورد تجلیل از نوروز و گرمی داشت نوروز
در پهنه آریانا و خراسان و بعد هم افغانستان و سمرقند و بخارا و...، تاریخچه های دقیق نوروز و
سال نو و روز نو یا همانا
نوروز را می توان سراغ کرد.

.....